

सुक्तिसूधा

आशा गरिबको सबै भन्ना ढूलो सम्पति हो।
- एल्फड डे

सम्पादकीय

२६ वर्षको यात्रा

नेपालमा पत्रपत्रिका प्रकाशित भएको इतिहास लामो छैन। पोखरामा पत्रपत्रिका प्रकाशन अन्य शहरको दोंजोमा ढिलो भएको पाइँछ। पोखरामा २००७ सालको आन्दोलन पछि मात्र पत्रिका प्रकाशित भएको पाइँच्छ। त्यो पनि हस्तालिखित हो। पोखरामा २००८ सालमा हस्तालिखितबाट पत्रिका शुरू भएको थियो। निजी क्षेत्रबाट दर्ता गरेर प्रकाशन सुरु २०१५ सालबाट भएको हो। आम चुनावको घोषणा पछि पत्रपत्रिका प्रकाशित भएका हुन। २०१७ साल पौष १ गतेको शाही कु पछि पत्रपत्रिका निस्के पनि जनताको आवाज बन्न सकेन। राज्यले निकाल्ने र सत्ताको पक्षपोषण गर्ने बाहेकका अरु सबैको ध्येय पंचायत व्यवस्थाको अन्य र बहुदलीय प्रजातान्त्रिक व्यवस्थाको बहालीको लागि थियो।

पञ्चायतको अन्य र प्रजातान्त्रिको पुस्तर्थापना पछि व्यावसायिक बन्न प्रयास गरेको हो। बहुदलीय खुला अवस्था पछि बल्ल पत्रकारिता जनताप्रति जवाफदेही बन्नुपर्छ भने मान्यताको विकाश हुँदै गएको हो। विभिन्न आरोह अवरोह पार गर्दै पोखरापत्र २६ वर्ष भएको छ। भयौरी व्यावसायिक हुन थालेको बेला द्वन्द्वकाल संक्रमणकाल हुँदै अहिलेको न्यु मिडियाको विकासले गर्दा कहिलेसम्म बाँच्छ भने अवस्था छ। ढूलो माछाले सानो माछालाई खान्छ भने जस्तो अवस्था छाजनताको आवाज स्थानीय र प्रदेश स्तरका संचारमाध्यमले नै दिन सक्छन्। तिनै संचार माध्यमले राष्ट्रियता र लोकतन्त्रलाई बलियो बनाउन सक्छन्। त्यस्ता संचार माध्यमलाई टिकाउनका लागि स्थानीय तह र प्रदेश सरकारले सधाउनुपर्छ भने मान्यता अभै आउन सकेको छैन्। कागजमा संघीयता आएपनि व्यवहार र मानसिकतामा आउन सकेको छैन्। अभै पनि संघीय सरकारको लोक कल्याणकारी विज्ञापनलाई आधार मानुपर्ने अवस्था विद्यमान छ। जवसम्म स्थानीय र प्रदेश सरकारले पत्रपत्रिकालाई संरक्षण गर्ने निति लिन सक्दैन तवसम्म दर्धायू हुन सक्दैनन्।

लोकतन्त्र र राष्ट्रियता बलियो हुन सक्दैनाविदेशी दुतावास, नियोग, निश्चित मिसन भएको अन्तर्राष्ट्रिय गैसस र ढूला व्यापारिक कम्पनीले संचार माध्यमलाई आफ्नो प्रभावमा पार्ने काम गर्दै आएको छल्न छ। राज्यको संरक्षण नपाउने वाह्य सहयोग नलिने त्यस्ता पत्रपत्रिका र संचार माध्यम जीवन मरणको दोसाँधामा पुरोका छन्। अहिलेको कठिन अवस्थामा पनि अनेकौ चुनौतीलाई पार गर्दै पोखरापत्र अहिले टिक्कु नै ढूलो हो। पत्रिकालाई यो अवस्थासम्म ल्याई पुऱ्याउन अहोरात्र खट्टै सहकारीको मेहनत, लग्नाशिलता र ईमान्दारिताको प्रतिफल हो। जसले शुरुका अवस्थामा मेहनत, परिश्रम लगाए त्यसीको जगमा टेरेहामी यो अवस्थामा आएका हैं। हामा पाठक, विज्ञापनदाता र शुभेच्छुकहरूको मायाले नै हामीलाई अगाडि बदन प्रेरित गरिरहेको छ। सूचना प्रविधिको विकाशले गर्दा पत्रपत्रिकालाई अगाडि बदन चुनौती खडा भएको छ। हिजोको अवस्थाबाट आज अगाडि बदन सहज छैन्। हरेक व्यक्तिको ताज समाचार सजिलै पाउने अवस्था प्रविधिले विकाश गरेको छ। एआईले गर्दा धैर्यलाई पेसाबाट बिमुख बनाएको छाप्रविधिसँग सँगसँगै जान नसक्नेले यात्रा परिवर्तन गरेका छन्। अहिलेको खाचो जनतालाई सत्यतथ्य समाचार र समाजलाई अग्रामामी बाटोमा लैजाने विचारको खाचो छ। पाठकले रुचाएको र खोजेका विषय दिन नसक्दा पत्रिका जन्मने र मर्ने पनि भएका छन्। डिजिटल पत्रिका चर्चित र लोकप्रिय बन्नै गएको छ। सामजिक सञ्जालको विकासले गर्दा हरेक कुरा तत्काल थाहा पाउने अवस्थाको विकाश भएको छ। संचार क्षेत्रमा आएको परिवर्तनले गर्दा छापा पत्रकारिता क्षेत्रले धैर्य चुनौतीको सामना गर्नुपरेको छ। जनताले सही र तथ्यवृक्त समाचार पाउन अभै सकेको छैन्।

पत्रकारिता आवाजहिनको आवाज बन्नुपर्नेमा अझैपनि शास्त्रीय राजनीतिक विषयबस्तुले मात्रै प्राथमिकता पाउने गरेको छ। लोकतन्त्रको प्रतिफल जनताले अनुभूत गर्ने पाएका छैन्। व्यवस्था फेरिए पनि नेताहरुको प्रवृत्तिमा परिवर्तन आएको छैन। जनताका सरोकारका विषय संचारमाध्यमले दिनुपर्ने अहिलेको अहम चुनौती हो। स्थानीय र प्रदेश सरकारको पनि सामाजिक संजाल संचार माध्यम एउटै ठाने र ढूला लगानीका भिडियालाई नै महत्व दिने गरेका छन्। स्थानीय र प्रदेश सरकारको नीति एकातिर व्यवहार अर्कोतिर छ। केन्द्रीकृत मानसिकताका कारण केन्द्रबाट प्रकाशित हुने पत्रिकामा विज्ञापन गरेर प्रदेश र स्थानीय सरकारले करको दुरुपयोग गरेका छन्। अभिजात्य वर्ग, ढूला व्यापारिक घराना, राष्ट्रिय र अन्तर्राष्ट्रिय गैरसकारी संस्थाले संरक्षण पाउने नीतिलाई प्रदेश सरकारले बदल्न सकेको छैन। संघीयतालाई वालियो बनाउन र आधारभूत जनताको पक्षमा रहने संचार माध्यमलाई संरक्षण र प्रोत्साहन गर्नु पर्दछ।

नयाँनयाँ कानुन बनाएर प्रेसलाई नियन्त्रण गर्न खोजा लोकतन्त्र बलियो हुन सक्दैन। प्रेस स्वतन्त्र भएमा लोकतन्त्र बलियो हुन्छ। स्वच्छताले नेपाली प्रेसले खोजेको होइँदै। स्वच्छतालाई निहु बनाए स्वतन्त्रतालाई रोक्नु हुँदैन। नेपालको संविधान २०७२ ले प्रेस तथा अभिव्यक्ति स्वतन्त्राको ग्यारेण्टी गरेको छ। प्रेसले स्वतन्त्रपूर्वक काम गर्ने वातावरण बनाउनुपर्नेमा पत्रकारहरुको पेशागत र भौतिक सुरक्षाका साथै संचारमाध्यमलाई संरक्षण र प्रबर्द्धन गर्ने नीति राज्यले नलिएसम्प्रेस तथा अभिव्यक्ति स्वतन्त्रता संविधानमा लेखेर मात्र पुऱ्यैन। प्रेस तथा अभिव्यक्ति स्वतन्त्राको प्रत्याभूति व्यवहारमा देखिनु पर्दछ। त्यसका लागि साना र मझैला संचार माध्यम टिक्के वातावरण सरकारले बनाइदिनु पर्छेप्रेसलाई प्रबर्द्धन गर्ने कानुन र नीति सरकारले लिएमा संचार माध्यम सरकार र जनताको बीचमा पुल बन्नेछन्। अहिले प्रेसका सामु खडा भएका थपै चुनौतीका बाबजुद पोखरापत्र यो अवस्थामा ल्याउन हामीलाई पाठक विज्ञापनदाता शुभेच्छुकहरूको माया र स्नेहका कारणले सम्भव भएको हो। हामीलाई अविचलित स्पले अधि वडन प्रेरणा दिने हामा सहकारी, पाठक, विज्ञापनदाता र शुभेच्छुकहरूप्रति आभार प्रकर्त छौं।

जनशक्ति अभावले आधुनिक अल्लो उद्योग बढ

पोखरापत्र संचादाता

पर्वत, २९ पुस

विभिन्न सेवा सुविधाको खोजीमा गाउँबाट बसाइँसराइ बढ्दै गएपछि पर्वतको एक विकट गाउँमा सञ्चालन भएको अल्लो आधुनिक प्रविधिमा रहेको थियो।

मोदी गाउँपालिकाले दुई सय मिटर कपडा खरिद गरिएको स्थानीय गमबहादुर पुनले बताउनुभयो।

नयाँ प्रविधिमा अल्लोको लोका पकाउने, कुनूरे र पखाल्ने आधुनिक प्रविधिमा रहेको थियो। परम्परागत रूपमा प्रशोधन गर्दा थोरै उत्पादनका लागि थोरै लागत र शारीरिक श्रम लाग्ने तथा समयसमेत बढेकाले नाका कमाउन भएको भद्रै खोलीको उद्योगसमेत बन्द भएपछि अहिले गाउँमा दुई तीनजामा महिलाले परम्परागत रूपमा अल्लो प्रशोधन गरेर निर्वाहमुखी रूपमा पेसालाई जोगाउँदै आएका छन्।

अहिले पुरानै तरिकाबाट अल्लोको भुवा निकाल्न लोका खरानी पानीमा पकाउने, खोलामा लगेर कुनूरे र पखाल्ने गर्नुपर्दै थोरै श्रम र समय लाग्ने तथा उत्पादनको बढेकाले नाका कमाउन भएको हो। तत्कालीन पोखरापत्र २६ वर्षको उद्योग लाग्ने तथा उत्पादनको बढेकाले नाका कमाउन भएको हो।

अहिले पुरानै तरिकाबाट अल्लोको भुवा निकाल्न लोका खरानी पानीमा पकाउने, खोलामा लगेर कुनूरे र पखाल्ने गर्नुपर्दै थोरै श्रम र समय लाग्ने तथा उत्पादनको बढेकाले नाका कमाउन भएको हो। तत्कालीन पोखरापत्र २६ वर्षको उद्योग लाग्ने तथा उत्पादनको बढेकाले नाका कमाउन भएको हो।

तत्कालीन समयमा भएपैरै रू २० लाखको लागतमा उद्योग सञ्चालनमा आएको थियो। सञ्चालनमा आएको कोही वर्ष याँहाँबाट राम्रैसँग उत्पादन गर्न सफल भए पनि विस्तारै विकासले गर्दा प्रस्तुतीमा अल्लोको लोकतालाई नयाँ प्रविधिमा रहेको थियो। विस २०७४ फायुनदेखि सञ्चालनमा आएको उद्योग लाग्ने तथा उत्पादनको बढेकाले नाका कमाउन भएको हो।

तत्कालीन समयमा भएपैरै रू २० लाखको लागतमा उद्योग सञ्चालनमा आएको थियो। सञ्चालनमा आएको कोही वर्ष याँहाँबाट राम्रैसँग उत्पादन गर्न सफल भए पनि विस्तारै विकासले गर्दा प्रस्तुतीमा अल्लोको लोकतालाई नयाँ प्रविधिमा रहेको थियो। विस २०७४ फायुनदेखि सञ्चालनमा आएको उद्योग लाग्ने तथा उत्पादनको बढेकाले नाका कमाउन भएको हो।

तत्कालीन समयमा भएपैरै रू २० लाखको लागतमा उद्योग सञ्चालनमा आएको थियो। सञ्चालनमा आएको कोही वर्ष याँहाँबाट राम्रैसँग उत्पादन गर्न सफल भए पनि विस्तारै विकासले गर्दा प्रस्तुतीमा अल्लोको लोकतालाई नयाँ प्रविधिमा रहेको थियो। विस २०७४ फायुनदेखि सञ्चालनमा आएको उद्योग लाग्ने तथा उत्पादनको बढेकाले नाका कमाउन भएको हो।

तत्कालीन समयमा भएपैरै रू २० लाखको लागतमा उद्योग सञ्चालनमा आएको थियो। सञ्चालनमा आएको कोही वर्ष याँहाँबाट राम्रैसँग उत्पादन गर्न सफल भए पनि विस्तारै विकासले गर्दा प्रस्तुतीमा अल्लोको लोकतालाई नयाँ प्रविधिमा रहेको थियो। विस २०७४ फायुनदेखि सञ्चालनमा आएको उद्योग लाग्ने तथा उत्पादनको बढेकाले नाका कमाउन भएको हो।

<p

अभै स्तरोन्ति भएन सहीद मार्ग

राम थापा

पोखरा, २९ पुस/रासस

सहीदका नाममा बनेको सडक वर्षै बित्दासमेत स्तरोन्ति हुन सकेको छैन। सडक स्तरीय नहुँदा सर्वसाधारण जोखिम मोलेर यात्रा गर्न बाध्य छन्। बागलुडुको काठेखोला गाउँपालिका-५ रिजलचोकदेखि अमरभूमि हुँदै ताराखोला गाउँपालिकाको केन्द्रलाई जोइने सहीद मार्ग विस्तार तथा कालोपत्र नहुँदा जनयनसो बढौदै गएको छ।

स्थानीय तहलाई पक्की सडकमार्फ प्रदेश राजधानीसँग जोइने सरकारको लक्ष्यअनुरूप उक्त सडक चार वर्ष अघि नै कालोपत्रका लागि छोटामा परेको थियो। स्थानीय पूर्वाधार आयोजना विकास कार्यालयको आयोजना छोट समितिले गरेको सो निर्णय कार्यान्वयनमा भने आउन नसकेको गाउँपालिका अध्यक्ष धनबहाहुर विक 'हिमाल'ले बताउनुभयो।

"सहीद मार्ग स्तरोन्ति र

कालोपत्रका लागि गाउँपालिकाले पहल नगरेको होइन, तर हाम्रो मात्र प्रयासले सम्भव देखिएन", उहाँले भनुभयो, "जनस्तरबाट व्यापक दबाव सिर्जना नगरेसम्म सरकारले हाप्रो आवाज सुन्ने अवस्था छैन।" सरकारको प्राथमिकतामा नपरेका कारण कालोपत्र योजना अलपत्र परेको उहाँको गुनासो छ। पूर्वाधार आयोजना विकास कार्यालय पोखरा मातहतको आयोजना छनोट समितिले उक्त सडक कालोपत्रका लागि छोट गरी केन्द्रमा सिफारिस गरेको थियो।

बीस किलोमिटर दूरीको उक्त सडकको विस्तृत परियोजना प्रतिवेदन (डिपिअर) बनाएर छिडै सडक कालोपत्र गरिने खबरले उत्साहित स्थानीयवासी योजना नै अलपत्र पर्दा निराश भएका छन्। जनयुद्धका बेला तत्कालीन माओवादी कार्यकर्ता र जनसमुदाय मिलेर उक्त सडकको मार्ग खोलेका थिए। पछि गाउँपालिकाले त्यसलाई 'सहीद

मार्ग'को नाम दिएको थियो। मार्ग खुलेको वर्षै बित्सासमेत सडक विस्तार र कालोपत्र हुन नसकेको हो।

वर्षात्मा गएका पहिरा व्यवस्थापन नहुँदा हिउँदमा पनि जोखिम मोलेर यात्रा गर्नुपर्ने बाध्यता छ। हिउँदमा जेनेत्र चल्ने उक्त सडक वर्षात् का बेला बन्द हुने गरेको छ। ताराखोला गाउँपालिकाको केन्द्र अर्गलको भातखाने डाँडा जोइने उक्त सडक राज्यको नजरमा पर्न नसकेको स्थानीयवासीको गुनासो छ। सहीद मार्गमा पर्ने थवारको धुम्ती, मनभाँकीको किल्ला, थारखेसहित कैयन ठाउँको सडक जोखिमपूर्ण रहेको स्थानीयवासी बताउँछन्।

सडकको सामान्य मर्मतसुधार पनि हुन नसक्ता सडकको यात्रा जोखिमपूर्ण बनेको हो। ताराखोला-१ का अध्यक्ष यमबहादुर श्रीसले कालोपत्र नगरेसम्म सहीद मार्गको समस्या ज्यूकात्यू

रहने बताउनुभयो। उहाँले नालीसहितको पक्की सडक बनाउनुपर्ने बताउनुभयो। रास्त्रिय गैरवको आयोजना मध्यपालाडी पुष्पालाल लोकमार्गसँग जोडिने उक्त सडक कालोपत्रका लागि झण्डे रु. ७० करोडको लागत अनुमान गरिएको छ।

योजना कार्यान्वयनमा आए सदैध सरकारको ७०, प्रदेशको १० र गाउँपालिकाको २० प्रतिशत लागत साफेदारी रहने जनाइएको थियो। पक्की सडकसँग जोडिएमा यात्रुको आउआउ सहज हुनुका साथै ताराखोलाको स्थानीय उत्पादनलाई बजारीकरण गर्न सदाउन पुने देखिन्छ। कृषि, पशु र बनजन्य उपजका दृष्टिले ताराखोला धनी छ। सडक स्तरोन्ति नहुँदा अहिले ताराखोलादेखि सदरमुकाम आउ घण्टा यात्रा गर्नुपर्छ। सडक कालोपत्र भएमा भने लोकमार्ग हुँदै प्रदेश राजधानी पोखराको यात्रा सहज र छारीतो हुनेछ।

२० औं लेखनाथ महोत्सव १२ औं दिनमा लक्ष्य नजिक

पोखरापत्र संवाददाता

पोखरा, २९ पुस

"महोत्सव लेखनाथको संस्कृति, स्थानिय उत्पादन विकास र सम्पर्क" भने मुल नाराका साथ पुष १८ गतेबाट लेखनाथमा शुरु भएको २० औं संस्करणको लेखनाथ महोत्सव सञ्चालनको १२ औं दिनसम्म आईपुदा लक्ष्यनजिक पुगेको आयोजकले दावी गरेको छ।

महोत्सव अवधिभर २ लाख ५० हजार दर्शक र ९ करोड कारोबार गर्ने लक्ष्य लिएको आयोजकले महोत्सव सकिन १ दिन बाँकी छाँदासम्म २ लाख ४५ हजार दर्शक भित्रान सफल भएको छ भने ७ करोड ९५ लाखको कारोबार गर्न सफल भएको छ। महोत्सवको सोमबाद मात्रै २५ हजार दर्शकले अवलोकन गरेको छ। यसैगरि महोत्सवको थप आकर्षणको रूपमा रहेको रत्यौली गीत प्रतियोगितामा दर्ता भएका ३३ समुह मध्य छोटामा परेका २२ समुहले महोत्सवको अधिल्लो दिन किनमेल गर्ने दर्शकहरूको संख्यामा पनि वृद्धि भएको हो, जसले गर्दा कारोबारमा पनि उल्लेख वृद्धि भएका र महोत्सव सोचे भन्दा बढी सफल रहेको आयोजकको दावी छ। महोत्सवमा पहिलो पटक सम्पन्न भएको महिलाहरूको छ। सोमबाद कलाकारहरू प्रजापति

हाजिरी जवाफ प्रतियोगितामा पोखरा-३० को नारी विकास आमा समुह प्रथम, पोखरा-२६ को सूजना महिला समुह द्वितीय, पोखरा-३० के गार्डेन सिटी आमा समुह तृतीय र पोखरा-२९ को समाज सुधार आमा समुहले सान्त्वना स्थान हाँसिल रहेको थियो। महोत्सवको मंगलबार प्रमोद खरेलको प्रम्पण व्याण्ड र स्थानिय व्याण्ड सुजित एंड दि वार्यस व्याण्डको प्रस्तुती रहेको थियो।

पराजुली, तारापती सुवेदी, सरला पाउँ, राजन कार्की, आशा केसी, लक्ष्मी नेपाली तारा थापा, प्रस्तुती रहने र बेलुका लाई बन्द क्षेत्रमा प्रमोद खरेलको प्रम्पण व्याण्ड र स्थानिय व्याण्ड द्वितीय एंड दि वार्यस व्याण्डको प्रस्तुती रहेको थियो।

महोत्सवको अवधिभर २ लाख ५० हजार दर्शक र ९ करोड कारोबार गर्ने लक्ष्य लिएको आयोजकले महोत्सव सकिन १ दिन बाँकी छाँदासम्म २ लाख ४५ हजार दर्शक भित्रान सफल भएको छ भने ७ करोड ९५ लाखको कारोबार गर्न सफल भएको छ। महोत्सवको सोमबाद मात्रै २५ हजार दर्शकले अवलोकन गरेको छ।

लेखनाथ उद्योग वाणिज्य संघ र नेपाल उद्योग वाणिज्य महासंघको संयुक्त आयोजनामा हुने महोत्सवको सह-आयोजकमा उन्नामा देखिएको थप आकर्षणको रूपमा रहेको रत्यौली गीत प्रतियोगितामा दर्ता भएका ३३ समुह मध्य छोटामा परेका २२ समुहले महोत्सवको अधिल्लो दिन किनमेल गर्ने दर्शकहरूको संख्यामा पनि वृद्धि भएको हो, जसले गर्दा कारोबारमा पनि उल्लेख वृद्धि भएका र महोत्सवले जानकारी दिएका ३३ समुह मध्य छोटामा परेका २२ समुहले महोत्सवको अधिल्लो दिन किनमेल गर्ने दर्शकहरूको संख्यामा पनि वृद्धि भएको हो, जसले गर्दा कारोबारमा पनि उल्लेख वृद्धि भएका र महोत्सवको सोमबाद मात्रै २५ हजार दर्शकले अवलोकन गरेको छ।

लेखनाथ उद्योग वाणिज्य संघ र नेपाल उद्योग वाणिज्य महासंघको संयुक्त आयोजनामा हुने महोत्सवको सह-आयोजकमा उन्नामा देखिएको थप आकर्षणको रूपमा रहेको रत्यौली गीत प्रतियोगितामा दर्ता भएका ३३ समुह मध्य छोटामा परेका २२ समुहले महोत्सवको अधिल्लो दिन किनमेल गर्ने दर्शकहरूको संख्यामा पनि वृद्धि भएको हो, जसले गर्दा कारोबारमा पनि उल्लेख वृद्धि भएका र महोत्सवले जानकारी दिएका ३३ समुह मध्य छोटामा परेका २२ समुहले महोत्सवको अधिल्लो दिन किनमेल गर्ने दर्शकहरूको संख्यामा पनि वृद्धि भएको हो, जसले गर्दा कारोबारमा पनि उल्लेख वृद्धि भएका र महोत्सवको सोमबाद मात्रै २५ हजार दर्शकले अवलोकन गरेको छ।

लेखनाथ उद्योग वाणिज्य संघ र नेपाल उद्योग वाणिज्य महासंघको संयुक्त आयोजनामा हुने महोत्सवको सह-आयोजकमा उन्नामा देखिएको थप आकर्षणको रूपमा रहेको रत्यौली गीत प्रतियोगितामा दर्ता भएका ३३ समुह मध्य छोटामा परेका २२ समुहले महोत्सवको अधिल्लो दिन किनमेल गर्ने दर्शकहरूको संख्यामा पनि वृद्धि भएको हो, जसले गर्दा कारोबारमा पनि उल्लेख वृद्धि भएका र महोत्सवले जानकारी दिएका ३३ समुह मध्य छोटामा परेका २२ समुहले महोत्सवको अधिल्लो दिन किनमेल गर्ने दर्शकहरूको संख्यामा पनि वृद्धि भएको हो, जसले गर्दा कारोबारमा पनि उल्लेख वृद्धि भएका र महोत्सवको सोमबाद मात्रै २५ हजार दर्शकले अवलोकन गरेको छ।

लेखनाथ उद्योग वाणिज्य संघ र नेपाल उद्योग वाणिज्य महासंघको संयुक्त आयोजनामा हुने महोत्सवको सह-आयोजकमा उन्नामा देखिएको थप आकर्षणको रूपमा रहेको रत्यौली गीत प्रतियोगितामा दर्ता भएका ३३ समुह मध्य छोटामा परेका २२ समुहले महोत्सवको अधिल्लो दिन किनमेल गर्ने दर्शकहरूको संख्यामा पनि वृद्धि भएको हो, जसले गर्दा कारोबारमा पनि उल्लेख वृद्धि भएका र महोत्सवले जानकारी दिएका ३३ समुह मध्य छोटामा परेका २२ समुहले महोत्सवको अधिल्लो दिन किनमेल गर्ने दर्शकहरूको संख्यामा पनि वृद्धि भएको हो, जसले गर्दा कारोबारमा पनि उल्लेख वृद्धि भएका र महोत्सवको सोमबाद मात्रै २५ हजार दर्शकले अवलोकन गरेको छ।

लेखनाथ उद्योग वाणिज्य संघ र नेपाल उद्योग वाणिज्य महासंघको संयुक्त आयोजनामा हुने महोत्सवको सह-आयोजकमा उन्नामा देखिएको थप आकर्षणको रूपमा रहेको रत्यौली गीत प्रतियोगितामा दर्ता भएका ३३ समुह मध्य छोटामा परेका २२ समुहले महोत्सवको अधिल्लो दिन किनमेल गर्ने दर्शकहरूको संख्यामा पनि वृद्धि भएको हो, जसले गर्दा कारोबारमा पनि उल्लेख वृद्धि भएका र महोत्सवले जानकारी दिएका ३३ समुह मध्य छोटामा परेका २२ समु